បទបង្ហាញ

ស្តីពីការសិក្សានិងអនុវត្ត វិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត (RIA)

មាតិកា

1. សមាសភាពផ្នែក RIA ប្រចាំក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
2. គោលបំណង
3. គោលការណ៍ប្រតិបត្តិ RIA
4. ទិដ្ឋភាពនៃដំណាក់កាលអនុវត្ត RIA
5. ទម្រង់សម្រាប់វិភាគRIA(RIA Template)
6. របាយការណ៍វាយតម្លៃបឋម (PA) លើ អនុក្រឹត្យស្ដីពីការគ្រប់គ្រងសត្តឃាតដ្ឋាន ការត្រួតពិនិត្យអនាម័យសត្វ និង..

សមាសភាពភ្នាក់ងារអនុវត្ត RIA ប្រចាំក្រសួងកសិកម្ម ៖

1. លោក អ៊ុំ សារី ប្រធាន
2. លោក ហារ ផា អនុប្រធាន
3. លោក ខេង យ៉ាសិទ្ធ សមាជិក
4. លោក អ៊ិត ភុំ សមាជិក

គោលបំណង/គោលដៅ

គម្រោង ស្តីពីការវាយតម្លៃលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត មានគោលបំណងកែលម្អភាពម៉ាំមួន នៃការធ្វើច្បាប់ ក្នុងគោលដៅពង្រឹងការប្រកួតប្រជែង និងប្រសិទ្ធភាពរបស់បញ្ញត្តិកម្ម តាមរយៈការបង្កើតនូវគោលការណ៍ប្រតិបត្តិទម្លាប់ល្អ ក្នុងការតាក់តែងលិខិតបទប្បញ្ញត្តិនៅតាមស្ថាប័នរាជរដ្ឋាភិបាល ។

គោលការណ៍ប្រតិបត្តិនៃការវាយតម្លៃលិខិត

បទដ្ឋានគតិយុត្ត(RIA)ទាំង៧

១/ បញ្ហា៖ ជាការកំណត់បញ្ហាដែលត្រូវដោះស្រាយ ដោយរៀបរាប់ពីមូលបញ្ហា និងអ្នករងផលប៉ះពាល់ និងផ្តល់ភស្តុតាងជាក់លាក់ព្រមទាំងពន្យល់ពីមូលហេតុដែលលិខិតបទដ្ឋានមាន ស្រាប់មិនអាចដោះស្រាយ ។

គោលការណ៍ប្រតិបត្តិនៃការវាយតម្លៃលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត(RIA)ទាំង៧ (ត)

២/ គោលដៅ/គោលបំណង៖ ជាការកំណត់គោលដៅដែលត្រូវដោះស្រាយក្នុងរូបភាពជាលទ្ធផល ជាជាងមធ្យោបាយដើម្បីសម្រេចបានលទ្ធផល។

គោលការណ៍ប្រតិបត្តិនៃការវាយតម្លៃលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត(RIA)ទាំង៧ (ត)

៣/ ជម្រើសៈជាការកំណត់ជម្រើសផ្សេងៗ ដោយបោះបង់ចោលនូវជម្រើសដែលមិនសមស្រប និងមិនអាចដោះស្រាយបាន។

គោលការណ៍ប្រតិបត្តិនៃការវាយតម្លៃលិខិត បទដ្ឋានគតិយុត្ត(RIA)ទាំង៧ (ក)

៤/ ការវិភាគផលប៉ះពាល់៖

1. ការកំណត់នូវភារកិច្ចនិងប្រភេទចំណាយ
2. ប៉ាន់ស្មានលើបន្ទុកចំណាយ របស់ធុរកិច្ច និង របស់រដ្ឋាភិបាល
3. តើមានផលប៉ះពាល់ដល់យេនឌ័រឬទេ ?
4. តើមានប៉ះពាល់ដល់ការប្រកួតប្រជែង ដែរឬទេ ?

គោលការណ៍ប្រតិបត្តិនៃការវាយតម្លៃលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត(RIA)ទាំង៧ (ត)

៥/ ការពិគ្រោះយោបល់៖ ធ្វើការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធក្នុងអំឡុងពេលធ្វើ PA ឬ RIS ។

គោលការណ៍ប្រតិបត្តិនៃការវាយតម្លៃលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត(RIA)ទាំង៧ (ត)

៦/ សេចក្តីសន្និដ្ឋានៈ ជាការកំណត់ជម្រើសណាមួយដែលល្អ និងមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ដើម្បីសម្រេចគោលដៅ នៃការអន្តរាគមន៍ និងផ្តល់នូវផលចំណេញខ្ពស់ ក្នុងនោះត្រូវពិនិត្យលើ៖

៦/ សេចក្តីសន្និដ្ឋានៈ (ត)

1. សង្ខេបការចំណាយបន្ថែម និងផលចំណេញ
2. តើត្រូវចាំបាច់ធ្វើ RIS ឬទេ ?
3. អត្ថាធិប្បាយអំពីជម្រើស

គោលការណ៍ប្រតិបត្តិនៃការវាយតម្លៃលិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្ត(RIA)ទាំង៧ (ក)

៧/ ការអនុវត្តៈតើជម្រើសដែលល្អ និងមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ ដែលឃើញថាផ្តល់នូវផលចំណេញខ្ពស់នោះ នឹងត្រូវបានអនុវត្តនិងវាយតម្លៃ យ៉ាងដូចម្តេច

៧/ ការអនុវត្ត:(ត)

1. តើវិធានការអ្វី ដែលត្រូវបានជ្រើសរើស ដើម្បីលើកកម្ពស់តម្លាភាព និងអភិបាលកិច្ចល្អក្នុងកំឡុងពេលនៃការប្រតិបត្តិ ?
2. ការពិនិត្យបញ្ញត្តិកម្មឡើងវិញ តើបញ្ញត្តិកម្មនេះ គួរត្រូវបានពិនិត្យឡើងវិញយ៉ាងដូចម្ដេច និងនៅពេលណា ?

ទិដ្ឋភាពរួមនៃដំណាក់កាលអនុវត្ត RIA

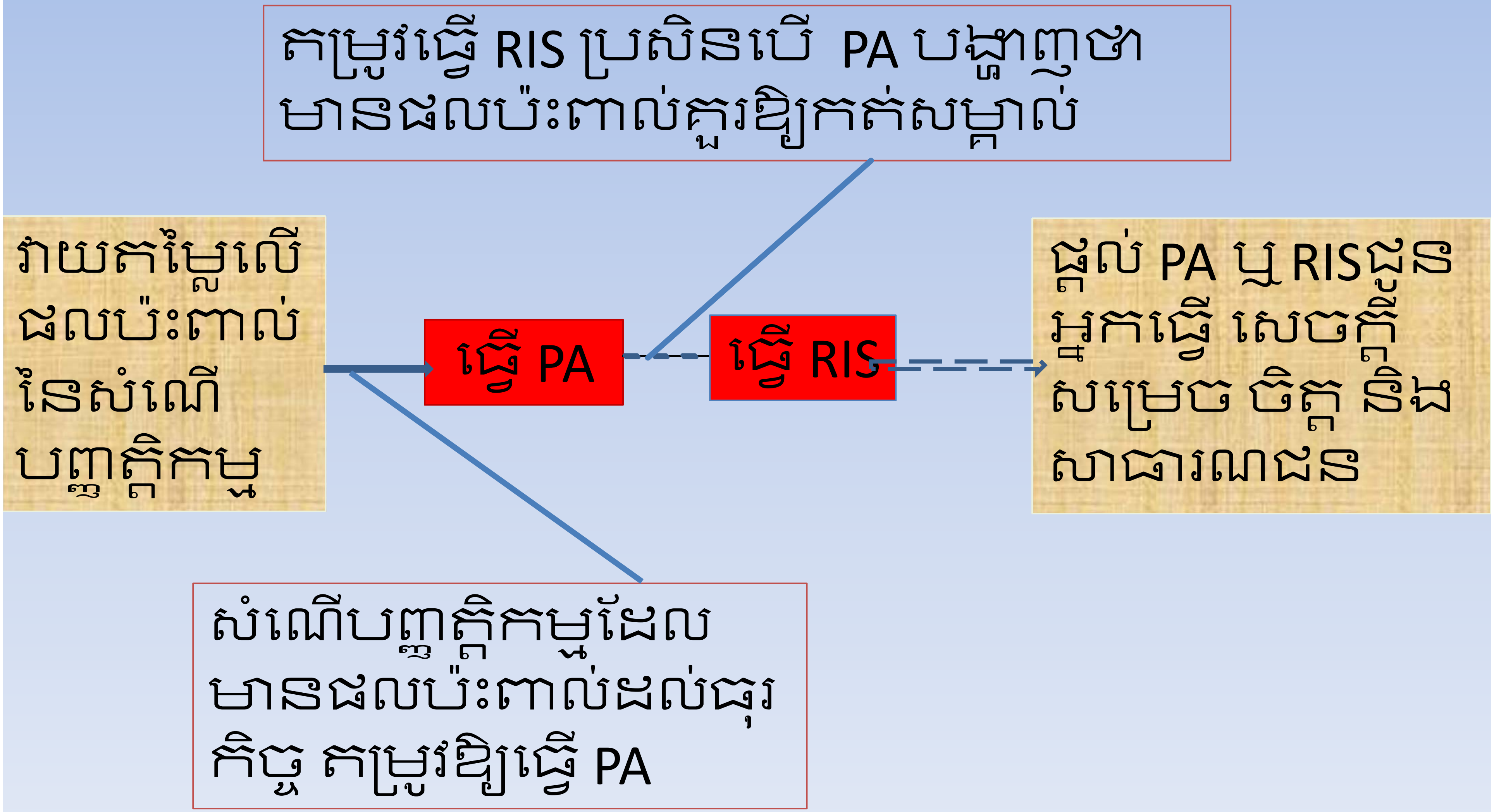

ទម្រង់សម្រាប់វិភាគ RIA

(RIA Template) ៖

1. ទម្រង់ធ្វើ PA
2. ម៉ូដែលសម្រាប់វិភាគបន្ទុកចំណាយនិងផលចំណេញ(Costs and Benefit Model)

របាយការណ៍វាយតម្លៃបឋម
(PA)លើអនុក្រឹត្យស្តីពីការ
គ្រប់គ្រងសត្តឃាតដ្ឋាន
ការត្រួតអនាម័យសត្វ សាច់
និងផលិតផលសត្វ

សេចក្ដីផ្ដើម

ការគ្រប់គ្រងសត្តឃាតដ្ឋាន ការត្រួតពិនិត្យអនាម័យសត្វ សាច់ និងផលិតផលសត្វ មានគោលបំណងលើកកម្ពស់សុវត្ថិភាពផលិតផលសាច់សត្វនិងបរិស្ថានឲ្យបានជាអតិបរិមា ។ អាជីវករប្រកបរបរពិឃាតសត្វសម្រាប់ផ្គត់ផ្គង់ទីផ្សារត្រូវសុំការអនុញ្ញាត ពីអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ក្នុងដំណើរការរបស់ខ្លួន។នេះជាប្រធានបទមួយដែលត្រូវបានជ្រើសរើស មកធ្វើការសិក្សា និងវាយតម្លៃបឋម ដោយប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រ RIA។

សេចក្តីផ្តើម (ត)

ក្នុងដំណើរការសិក្សានិងវិភាគលើប្រធានបទនេះ ជម្រើសមាន២ ទី១-វាយតម្លៃលើអនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងសត្តឃាតដ្ឋាន ការត្រួតពិនិត្យអនាម័យ សត្វ សាច់ និងផលិតផលសត្វ និងទី២-ពង្រឹងការអនុវត្តអនុក្រឹត្យលេខ២៩ចាស់ត្រូវបានយកមកពិចារណា ដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហា និងសម្រេចគោលបំណងដែលចង់បាន។ ក្នុងដំណើរការRIAការវិភាគបន្ទុកចំណាយនិងផលចំណេញ (CBA) គឺជាធាតុដ៏សំខាន់សម្រាប់វិភាគនិងថ្លឹងថ្លែងជម្រើសទាំងពីរនេះ ថាតើជម្រើសមួយណាផ្តល់ផលចំណេញ ច្រើនជាងដល់សង្គមនិយាយជារួម។ លទ្ធផលនៃការសិក្សាវាយតម្លៃបឋមមានដូចខាងក្រោម៖

១. ការកំណត់បញ្ហា

បញ្ហាសុខភាពសាធារណៈ ការបរិភោគសាច់សត្វផ្ទុកដោយមេរោគដែលគ្មានការត្រួតពិនិត្យបានប៉ះពាល់ដល់ សុខភាព។ កន្លងមក តាមរបាយការណ៍បង្ហាញឱ្យឃើញថាប្រភេទជំងឺផ្តាសាយបក្សីដែលជាជំងឺកាចសាហាវឆ្លងពីសត្វទៅមនុស្ស តាមរយៈការប៉ះពាល់បក្សីដោយផ្ទាល់ និងការបរិភោគសាច់បក្សីផ្ទុកជំងឺផ្តាសាយបក្សី កំពុងរីករាលនៅលើពិភពលោក បណ្តាលមនុស្សបាត់បង់ជីវិតអស់ចំនួន ៣៧៥នាក់ ក្នុងនោះប្រទេស កម្ពុជាមានប្រជាពលរដ្ឋបានស្លាប់ដោយជំងឺកាចសាហាវនេះ ចំនួន២៩នាក់។ គេពិនិត្យឃើញថា ក្រៅពីជំងឺផ្តាសាយបក្សី ក៏មានសាច់សត្វគោ ក្របីមានជំងឺ បានធ្វើឱ្យអ្នកបរិភោគមានជំងឺ ក្នុងនោះ មាន ជំងឺ

ការកំណត់បញ្ហា (ត)

ប៉េះគោ ក្របី ជំងឺរលាកស្រោមសួតគោ ក្របី ជំងឺប៉េះជ្រូក ជំងឺឈាមខ្មៅ ជំងឺផ្តួត ជំងឺបូសខ្យល់ ជំងឺសាទឹក ជំងឺចុងអង្គរ ជាដើម។ ជំងឺទាំងនេះ មានលក្ខណៈកាចសាហាវ និងឆ្លងរាតត្បាតឆាប់រហ័សបំផុតគ្មានព្រំដែនកំណត់ជាក់លាក់ និងធ្វើឲ្យមានផលវិបាកខ្លាំងដល់សេដ្ឋកិច្ចសង្គមនិងសុខភាពសាធារណៈ ពិសេសលើការធ្វើពាណិជ្ជកម្មអន្តរជាតិសត្វ និងផលិតផលមានដើមកំណើតពីសត្វ ។ (របាយការណ៍បូកសរុបការងារកសិកម្មឆ្នាំ ២០០៨ និងរបាយការណ៍របស់អង្គការសុខភាពពិភពលោក)។

ការកំណត់បញ្ហា (ត)

បញ្ហាបរិស្ថានៈ ការសម្លាប់សត្វគ្មានការអនុញ្ញាត គ្មានបទដ្ឋានបច្ចេកទេស គ្មានការត្រួតពិនិត្យពីសមត្ថកិច្ចផលិតកម្ម និងបសុព្យាបាលធ្វើឱ្យកាកសំណល់ នៃការសម្លាប់មាន់ ទា គោក្របី ត្រូវបានអ្នកពិឃាតទុកចោលរាយប៉ាយ បានបង្កផលប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថានសង្គម និងការរស់នៅរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ។ កត្តាប៉ះពាល់ដល់បរិស្ថានរស់នៅមានដូចជា ក្លិនស្អុយ ការបង្ហូរទឹកក្រខ្វក់ សម្លេងសត្វស្រែក ការចម្លងមេរោគតាមខ្យល់ជាដើម ។

ការកំណត់បញ្ហា (គ)

ការប្រកួតប្រជែង: ការធ្វើអាជីវកម្មសាច់សត្វបានប្រឈមនឹងរបាំងពាណិជ្ជកម្ម នៃការចូលក្នុងទីផ្សារ ព្រោះតាមការអង្កេតឃើញថា ក្នុងមួយស្រុកក្រុង អនុញ្ញាតឱ្យមានកន្លែងពិឃាតសត្វ ឬសត្តឃាតដ្ឋានតែមួយកន្លែង ធ្វើឱ្យអ្នកទទួលបានសិទ្ធិធ្វើអាជីវកម្ម ប្រើប្រាស់អំណាចទីផ្សារ។ ករណីនេះ បានប៉ះពាល់ដល់ដំណើរការប្រកួតប្រជែងក្នុងរបបទីផ្សារសេរី ។

ការកំណត់បញ្ហា (គ)

កង្វះព័ត៌មានៈ ក្រសួងជួបការលំបាកក្នុងការទទួលបាន ព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនឹងស្ថិតិសត្តឃាតដ្ឋាន និងស្ថិតិសត្វបានសម្លាប់ប្រចាំថ្ងៃ ខែ ត្រីមាស ឆមាសនិងប្រចាំឆ្នាំ ។

លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តដែលមានស្រាប់ ដែលពាក់ព័ន្ធ

១.អនុក្រឹត្យលេខ២៩អនក្រ ចុះថ្ងៃទី២២ ខែវិច្ឆការ ឆ្នាំ១៩៩០ស្តីពីសត្តឃាតដ្ឋាននិងកន្លែងពិឃាតសត្វ

២.សារាចរណែនាំលេខ៤១៩ កសក.សរណន ចុះថ្ងៃទី១៤/១២/១៩៩០ ។

៣.សេចក្តីណែនាំលេខ៥១៣សនណ.កសកចុះថ្ងៃទី០៥ខែកញ្ញាឆ្នាំ២០០០ ស្តីពីបែបបទបង្កើតគ្រប់គ្រង សត្តឃាតដ្ឋាន កន្លែងពិឃាតសត្វ និងការធ្វើអាជីវកម្មពិឃាតសត្វ ។

៤.ប្រកាសលេខ០៨៦ ប្រក.កសក ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៥ ស្តីពីអាករអនាម័យសត្វ និងផលិតផល មានដើមកំណើតពីសត្វ ។

យោងតាមលិខិតបទដ្ឋានមានស្រាប់នេះ គេបានសង្កេតឃើញថា មានលក្ខណៈចង្អៀត ខ្វះការប្រកួតប្រជែង និងមិនទាន់សមស្របតាមរបត់សេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារសេរី ដែលធ្វើឱ្យវិស័យសត្តឃាតដ្ឋាននៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា មានភាពមិនទាន់សម័យ ខ្វះបទដ្ឋានបច្ចេកទេសនិងស្តង់ដារ មិនឆ្លើយតបនឹងតម្រូវការទីផ្សារដែលធ្វើឲ្យវិស័យនេះ ខ្វះភាពប្រកួតប្រជែង។ ដូចនេះការធ្វើសុក្រឹត្យកម្មវិស័យនេះ ជាការចាំបាច់។

២. គោលបំណង

លើកកម្ពស់សុវត្ថិភាពផលិតផលសាច់សត្វ និង បរិស្ថានឲ្យបាន អតិបរិមា ។

៣. ជម្រើស

១.សំណើបញ្ញត្តិកម្ម (សេចក្តីព្រាងអនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងសត្តឃាតដ្ឋាន ការត្រួតពិនិត្យអនាម័យសត្វ សាច់ និងផលិតផសត្វ)

២. ពង្រឹងការអនុវត្តលិខិតបទដ្ឋាន មានស្រាប់ ដោយលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងអំពីការធ្វើអាជីវកម្មពិឃាតសត្វ ។

៤. ការប៉ាន់ស្មានបឋមលើចំណាយភាគពួកិច្ច និងផលចំណេញ

ក.១.បន្ទុកចំណាយរបស់ផ្នែកធុរកិច្ច៖

ជំរើសទី១ តាមការវិភាគអំពីបន្ទុកចំណាយលើជម្រើសទី១នេះ ឃើញថា ធុរកិច្ចបានចំណាយអស់ចំនួន ៦ ៣៨២ ២៩៣ ដុល្លារ ស្មើនឹង៨៣% នៃបន្ទុកចំណាយសរុប ដែលម្ចាស់សត្តដ្ឋាន១ ត្រូវចំណាយជាមធ្យម ៥២៧៤៦ ដុល្លារ ។ ប៉ុន្តែ អាជីវករវិនិយោគក្នុងឆ្នាំដំបូងអស់ជាមធ្យម ៥០ ០០០ដុល្លារ លើការសាងសង់សត្តឃាតដ្ឋានមួយកន្លែង ហើយអាចធ្វើអាជីវកម្មជារៀងរហូត ដោយគ្រាន់តែសុំបន្តលិខិតអនុញ្ញាតក្នុងពេល៥ឆ្នាំម្តង។ ដូច្នេះសត្តឃាតដ្ឋាន១ ដើម្បីអនុវត្តតាមបញ្ញត្តកម្ម ចំណាយត្រឹមតែ ២ ៧៤៦ដុល្លារប៉ុណ្ណោះបើដកថ្លៃការសាងសង់ចេញ។ ម្យ៉ាងទៀតជាមធ្យមក្នុង១ថ្ងៃ សត្តឃាតដ្ឋាន១អាចពិឃាតគោបាន៣ក្បាល និងជ្រូក២២ក្បាល ដែលអាចរកប្រាក់ចំណេញប្រមាណ ៥៤៧០ដុល្លាក្នុង១ខែ បើតាមលទ្ធផលសម្ភាសន៍ជាមួយអាជីវករ មន្ត្រីបសុព្យាបាលមានសមត្ថកិច្ច និងសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ។

បន្ទុកចំណាយរបស់ផ្ទែកធុរកិច្ចៈ

ជំរើសទី២ អាជីវករមិនបានរងនូវបន្ទុកចំណាយលើបែបបទលិខិតអនុញ្ញាតនានាទេ ដោយគ្រាន់តែមានចំណាយរដ្ឋបាលក្នុងការចូលរួម ក្នុងដំណើរការផ្សព្វផ្សាយប៉ុណ្ណោះ និងការសាងសង់សត្តឃាតដ្ឋានបន្ថែមចំនួន៤០ ដោយផ្អែកលើតម្រូវការទីផ្សារ។ យើងឃើញថា ៣០៧ ធុរកិច្ចមានបន្ទុកចំណាយ ៩៨៣ ៥៥៣ដុល្លា ក្នុងនោះធុរកិច្ច១ជាមធ្យម មានបន្ទុកចំណាយ ៣២០៤ដុល្លារ ដែលជាចំណាយបន្ថែម (incremental cost) លើបទដ្ឋានចាស់ រីឯប្រាក់ចំណេញមានកម្រិតខ្ពស់ ព្រោះធុរកិច្ចនិមួយៗ មិនបានរងបន្ទុកចំណាយកតព្វច្រើនដូចជម្រើសទី១ទេ។

ក.២.បន្ទុកចំណាយរបស់ផ្នែករដ្ឋាភិបាល៖

ជំរើសទី១៖ រដ្ឋាភិបាល ចំណាយចំនួន ១ ២៩១ ៥១៨ ដុល្លារ ស្មើនឹង១៧% នៃចំណាយសរុប ស្មើនឹង៧% នៃថវិកាប្រចាំឆ្នាំរបស់ កសក ដែលជាតួលេខមួយខ្ពស់។

ជំរើសទី២ ៖រដ្ឋាភិបាលចំណាយ ៨៩ ៧៥៩ ដុល្លារ បើប្រៀបធៀបនឹងថវិកាប្រចាំឆ្នាំរបស់ក្រសួង ស្មើនឹង ០,០០៣%ប៉ុណ្ណោះ ដែលជាទំហំនៃការចំណាយ មិនគួរឱ្យកត់សម្គាល់ឡើយ ។

ខ.ផលចំណេញ

ជំរើសទី១ មានផលចំណេញច្រើនដូចខាងក្រោម ៖

- ការពារបរិស្ថាន និងទប់ស្កាត់បាននូវការរីករាលដាលនៃជំងឺឆ្លងពីសត្វទៅមនុស្ស

-ធ្វើឱ្យសាច់សត្វមានសុវត្ថភាព និងបង្កើនទំនុកចិត្តដល់អ្នកប្រើប្រាស់

-បង្កើនការប្រកួតប្រជែង តាមរបត់សេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារ

-ធ្វើឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ដល់ការគ្រប់គ្រង ស្ថិតិសត្តឃាតដ្ឋាន ចំនួនសត្វ និងបរិមាណសាច់សត្វនៅលើទីផ្សារ

- រដ្ឋាភិបាលទទួលបានចំណូលពីសត្តឃាតដ្ឋានដូចជាតម្លៃលិខិតអនុញ្ញាត និងសោហ៊ុយសេវាកម្មត្រួតពិនិត្យ អនាម័យសត្វ និងសាច់សត្វ ។ល។ ចំនួន ៦៥៧ ៩៨៩ដុល្លារ ដែលជាចំណូលប្រចាំឆ្នាំ (យោងតាមការគណនា)។

ខ.ផលចំណោញ (ត)

ជំរើសទី២ មានគុណវិបត្តមួយចំនួនដូចខាងក្រោម ៖

- ការប្រកួតប្រជែងមានកម្រិតទាប និងមិនទាន់សមស្របតាមរបត់សេដ្ឋកិច្ចទីផ្សារសេរី
- បរិស្ថាន និងការរីករាលដាលនៃជំងឺឆ្លងពីសត្វទៅមនុស្សរងហានិភ័យខ្ពស់
- ការគ្រប់គ្រងសត្តឃាតដ្ឋាន ផលិតកម្មសាច់ និងស្ថិតិ មិនសមស្របនឹងកម្រិតអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជាបច្ចុប្បន្ន
- ការបង់ចំណូលពីសត្តឃាតដ្ឋាន ទៅក្នុងថវិកាជាតិមិនច្បាស់លាស់ ។

៥.សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

ឆ្លងតាមការសិក្សា និងការវិភាគយ៉ាងលម្អិតមក យើងអាចសន្និដ្ឋានបានថា ទោះបីរដ្ឋាភិបាលបានចំណាយខ្ពស់ក្នុងការដាក់ចេញនូវបញ្ញត្តិកម្មថ្មីក៏ដោយ តែបញ្ញត្តិកម្មជម្រើសទី១នេះ មានសារសំខាន់ និងចាំបាច់បំផុតក្នុងបរិបទសេដ្ឋកិច្ចសម័យបច្ចុប្បន្ន ដែលកម្ពុជាត្រូវតែធ្វើទំនើបកម្ម និងបង្កើនភាពប្រកួតប្រជែងផលិតកម្មសាច់ ក្នុងលក្ខខណ្ឌសមាហរណកម្មសេដ្ឋកិច្ចជាតិក្នុងតំបន់ និងសកលលោក និងអាចជួយការពារបរិស្ថាន ធានាសុវត្ថិភាពសាច់និងសុខភាពសាធារណៈ បានកម្រិតខ្ពស់។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន(ត)

ទន្ទឹមនេះ រដ្ឋទទួលបានការប៉ះប៉ូវវិញតាមរយៈការចេញលិខិតអនុញ្ញាត និងសោហ៊ុយសេវាកម្មត្រួតពិនិត្យ អនាម័យសត្វ និងសាច់សត្វ ។ល។ ដែលមានចំនួន ៦៥៧ ៩៨៩ ដុល្លារក្នុងមួយឆ្នាំៗ រីឯធុរកិច្ច និងអ្នកប្រើប្រាស់ ក៏ទទួលបានផលចំណេញទាំងអស់គ្នា លើសពីនេះទៀត បញ្ញត្តិកម្មនេះ អាចជួយការពារ បរិស្ថាន និងធានាសុវត្ថិភាពសាច់ បានកម្រិតខ្ពស់។

៥.សេចក្ដីសន្និដ្ឋាន(ត)

បើទោះបីជម្រើសទី១ មានបន្ទុកចំណាយច្រើនជាងជម្រើសទី២ក៏ដោយ ក៏ជម្រើសទី១ នេះគួរត្រូវបានជ្រើសយកមកអនុវត្ត ពីព្រោះ វាផ្ដល់ផលចំណេញច្រើនជាងជម្រើសទី២ ដោយធានាបាននូវសុវត្ថិភាពនិងសុខភាពសាធារណៈ កាត់បន្ថយការបំផ្លាញបរិស្ថាន បង្កើនចំណូលចូលថវិការដ្ឋ បង្កើតបរិយាកាសប្រកួតប្រជែងលើកកម្ពស់សមត្ថភាពប្រកួតប្រជែងជាពិសេស បង្កើនប្រសិទ្ធភាពនៃគ្រប់គ្រងលើវិស័យនេះឲ្យកាន់តែប្រសើរ។

៦.ការអនុវត្ត

យន្តការតាមដានមួយ គួរត្រូវបានបង្កើតឡើង ដើម្បីពិនិត្យលទ្ធផលនៃការអនុវត្តក្នុងមួយឆ្នាំម្តង កត់ត្រាទុកនូវចំណុចខ្វះខាត នឹងស្នើកែលម្អចំណុចខ្វះខាតនេះ យ៉ាងយូររយៈពេល៥ ឆ្នាំខាងមុខ ។

សូមអរគុណ